

Poulsen: Jeg kunde meget godt slutte mig til de Udtalelser, der faldd fra det ærede Medlem fra Bornholm (Kofod), idet jeg ogsaa kan anerkende, at de Punkter, som jeg havde tænkt mig at berøre, ere blevne belyste paa en fylldig og klar Maade af den næstsidste ærede Læser (Klein). — Ogsaa jeg har næret en Del Betænkkelighed ved det vide Omraade, som § 1 havde eller rettere har, idet at jo Kontrakt ikke alene skal oprettes mellem Mester og Lærling i Haandværksstanden, men ogsaa oprettes mellem Haandlende og enhver Næringsdrivende og deres Lærlinge. — Jeg skal derfor efter disse Udtalelser blot tillade mig at gjøre et Par enkelte Bemærkninger, og skal da svare det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgtreds (Bentzen), at jeg tror, han faae noget feil paa hele Forholdet, naar han saa særligt accentuerede i sit Foredrag, at denne Lov vilde blive en Tilbagegang til de Bestemmelser, som vare givne i Aaret 1800, og en for stor Indskrænkning i den personlige Frihed; det tror jeg ikke er ganske rigtigt. Jeg hører ogsaa til dem, der holde paa den personlige Frihed i meget vidt Omfang, men her dreier det sig dog hovedsagelig om at gjøre Indskrænkninger for Lærlingenes Vedkommende, for Indboer i en saa ung Alder, at jeg ikke tror, at de Betænkkeligheder, som blive reiste derimod, i og for sig virkelig have Noget at betyde. Der er jo mangfoldige Paralleler, som jeg kunde vise hen til, Stoler etc., hvor Samfundet antager, at det er fuldt berettiget til gennem forskellige Midler, saasom Evang, at skride henad den Vej, som det anser rettest, for at Ungdommen kan oplæres til at blive gode, forstandige og virksomme Borgere. Saaledes kunde jeg ogsaa mod det ærede Medlems Udtalelser anføre, at man med ligesaa fuld Føie kan for Industriens og Haandværksstandens Vedkommende sætte Indskrænkninger, for at den kan komme til et passende Høidemaal heri Danmark, nemlig de Indskrænkninger, som der er Tale om med Hensyn til den unge Mand, Lærlingen. Det er jo bekjendt, at da de gamle Næringslove i sin Tid i 1857 blede ophævede, var der allerede endel Stemmer, som reiste sig for, at man dog skulde have beholdt Noget tilbage af de gamle Love, om det endog kunde have virket indskrænkende. Disse Udtalelser i Aarenes Løb tror jeg i Modsatning til, hvad det ærede Medlem for Odense Amts 5te Valgtreds udtalte, endnu den Dag idag have et langt, langt overveiende Antal Stemmer for sig, som søge at faae lidt mere snævrende Bænd frem, end der er for Diebliffet, idet Nær-

ingsfriheden er fuldstændig fri. — Med Hensyn til selve Paragraferne i Lovforslaget skal jeg i Genhold til min første Udtalelse overspringe det, som allerede er blevet omtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgtreds (Klein). Der er derimod et Par enkelte Punkter, jeg skal omtale. Naar det saaledes f. Ex. i § 6 hedder, at Lærlingen skal vise sin Læremester Trost, Lydighed osv., kunde jeg her for min Person ønske tilføjet, at han ogsaa skal vise det Samme mod sine Foresatte, f. Ex. Mestersvendten og forskellige Andre. Det kunde blive misforstaaet, naar der kun var henvist til Mesteren selv. Jeg tror ikke, at Slutningsbestemmelsen i § 9 om, at Mesteren skal idømmes Bøde eller Erstatning, naar han ikke har oplært Lærlingen tilstrækkelig, vil faae nogen praktisk Betydning, ligesom jeg heller ikke synes, det er fuldstændig korrekt, naar man i § 14, Punkt 1 har sat, at naar Mesteren dør, skal Lærlingekontrakten bortfalde. Det forekommer mig, at det havde været hensigtsmæssigere at flytte denne Bestemmelse: „Naar Mesteren dør“ hen under § 16, som omfatter de Tilfælde, i hvilke Kontrakten kan ophæves; thi det kunde dog tænkes, at Forretningen blev fortsat efter Mesterens Død, og have Forældre eller Børger sat deres Børn i Lære hos en bestemt Mester, netop af Hensyn til denne Mesters Dygtighed og personlige Elskværdighed, kan det paa den anden Side ogsaa være tvivlsomt, om ikke den, der overtager Forretningen, f. Ex. hans Søn eller Enke osv., kan være i Besiddelse af de samme personlige Egenskaber. Jeg finder det derfor hensigtsmæssigt at flytte dette ned i § 16. I § 17 har man, og det er jo et Hovedspørgsmaal, henvist Afgjørelsen af, hvorvidt en Lærling kan tage bort fra Mesteren eller ej, til Undersøgelse af Dvirigheden. Det tror jeg ikke er heldigt. Der eksisterer desværre ikke Arbejderretter nu, saa dem kan man ikke ty til, men jeg vilde dog stemme for, at det blev henvist til Boldgiftsavgjørelse. Hvorvel jeg paa den anden Side maa indrømme, at Boldgift, efter hvad jeg har erfaret, jo ikke er en endelig Afgjørelse, men kan senere føres videre ved Sags Anlæg, vil der dog vistnok være Tilfælde, i hvilke Boldgiftsretten vil kunne afgjøre Sagen, og derved opnaas jo en af de væsentligste Betingelser, nemlig en hurtig Afgjørelse af Uenigheden mellem Mester og Lærling. Hele Lovforslaget gaar jo væsentlig ud paa to Hovedbetingelser, og den ene er, at Kontrakten er tvungen mellem Mester og Lærling, naar han antager ham til Oplæring. Dette Synspunkt deler jeg fuldiud, og jeg deler